

บรรณานุกรม



หนังสือ

ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พระนคร : สำนักพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.  
2503.

เอกสารอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, นักศึกษาจิตวิทยาสังคม, "การศึกษาคนพิการในศูนย์ฟื้นฟู  
อาชีพคนพิการ" กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

วิกเตอร์ เจ. บอลทาสาร์. "ข้อเสนอจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตัวอย่าง"  
พระนคร : กรมประชาสงเคราะห์, 2509.

Books

Ausubel, David P, ; Robinson Floyd G. School Learning. New York :  
Holt, Rinehart and Winston, 1969.

Becker, Howard S. The Other Side. New York : Collier - Macmillian,  
1967.

Buckly, W. Sociology and Modern System Theory. Englewood Cliffs, N.J.:  
Prentice - Hall, 1967.

Byrne, Donn. An Introduction in Personality. Englewood Cliffs, N.J.:  
Prentice - Hall, 1966.

Combs, A, and Snygg, D. Individual Behavior. New York : Harper & Row  
Publisher, 1959.

- Coser, Lewis A. Masters of Sociological Thought. New York : Harcourt  
Brace Jovanovich, 1971.
- Diggory, James C. Self Evaluation : Concept and Studies. New York :  
John Wiley & Sons, 1966.
- Dinkmeyer, Don C. Child Development, the emerging self. New Delhi :  
Prentice-Hall of India, 1967.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychological and Education.  
New York : McGraw - Hill Book Company, 1966.
- Frandsen, Arden N. Educational Psychology. New York : McGraw - Hill  
Book Company, 1967.
- Gale, Raymond F. Developmental Behavior. London : The Macmillian  
Company, 1975.
- Goffman, Erving. Stigma. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1963.
- Good, Carter V., ed. Dictionary of Education. 3ed. New York :  
McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Hall, Calvin S, and Lindzey, Gardner. Theory of Personality.  
New York : John Wiley & Sons, 1959.
- James, William. Principle of Psychology. Vol. 1 : The Conscious of  
Self. New York : Dover, 1950.
- Kelly. G.A. The Psychology of personal constructs. 2 Vols. New York :  
Norton, 1955.

- Lippitt, Ronald., et al. The Dynamic of Planned Change. New York :  
Harcourt, Brace & World, 1958.
- Parad, Howard J, : Miller, Roger R. Ego Oriented Casework : Problems  
and Perspectives. New York : Family Service Association of  
American, 1976.
- Roger, Carl R. Client - Centered Therapy. Boston : Houghton Mifflin  
Company, 1951.
- Shaffer, and Shobin. The Psychology of Adjustment. Boston : Houghton  
Mifflin Company, 1970.
- Wolman, Benjamin B, ed. Dictionary of Behavioral Science. New York :  
McMillian, 1973.
- Young, Pauline V. Scientific social Surveys and Research. Englewood Cliffs,  
N.J.: Prentice - Hall, 1965.

#### Articles

- Eysencl, H.J. ; Arnold, W.; and Meilli, R. "Self Concept." Encyclopedia  
of Psychology 3 (1972): 185.
- Epstein, Seymour. "The Self - Concept Revisited or a Theory of a  
Theory." American Psychologist 28 (May, 1973): 405 - 406.
- Garwin, Charles D., and Classer, Paul H. "Social Group Work : The  
Preventive and Rehabilitative Approach." Encyclopedia of  
Social Work 2 (1971).

ภาคผนวก

## ภาคผนวก ก.

## แบบสอบถามสำหรับคนพิการ (ชุดที่ 1)

## ตอนที่ 1

## ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากร

1. เพศ
- ชาย
- หญิง
2. อายุ
- 10 - 20 ปี
- 21 - 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 - 50 ปี
- 51 - 60 ปี
3. ภูมิลำเนา
- กรุงเทพฯ
- ต่างจังหวัด ระบุชื่อจังหวัด
4. สถานภาพทางการสมรส
- โสด
- แต่งงานแล้ว
- แยกกันอยู่
- หย่าร้าง
- หม้าย

## 5. ท่านจบการศึกษาในระดับใด

- ไม่ได้เรียนเลย
- ป.1 - ป.4
- ป.5 - ป.7
- มศ.1 - มศ.3
- สูงกว่า มศ.3 ขึ้นไป ระบุ \_\_\_\_\_

## 6. ก่อนพิจารณา ท่านเคยประกอบอาชีพประเภทใด

- เกษตรกรรม
- ค้าขาย
- รับจ้าง
- รับราชการ
- อื่น ๆ ระบุ \_\_\_\_\_

## 7. ลักษณะความพิการ

- ไปลิโอะ
- แขนขาขาด
- อัมพาต
- อื่น ๆ ระบุ \_\_\_\_\_

## 8. ท่านพิการ เนื่องจาก

- เป็นแต่กำเนิด
- อุบัติเหตุ ระบุประเภท \_\_\_\_\_
- ความเจ็บป่วย ระบุโรค \_\_\_\_\_
- อื่น ๆ ระบุ \_\_\_\_\_

9. ท่านพิจารณาเป็นเวลานานเท่าไร

- น้อยกว่า 6 เดือน  
 6 เดือน - 1 ปี  
 1 ปี - 3 ปี  
 มากกว่า 3 ปี ขึ้นไป

10. ท่านใช้เวลาในการฝึกอาชีพที่ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมาแล้วเป็นเวลานานเท่าไร

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการมองเห็นตนเองของคนพิการ

ก. การมองเห็นตนเองในแง่ครอบครัว

การมองเห็นตนเอง	ใช้ทุก ประการ	ใช้เป็น ส่วนใหญ่	ยังไม่ แน่ใจ	ไม่ใช่ เป็นส่วน ใหญ่	ไม่ใช่ทุก ประการ
11. ฉันไม่มีคุณสมบัติครอบครัว อีกแล้ว					
12. ความพิการเป็นอุปสรรคต่อการอยู่ ร่วมกับคนอื่น ๆ ในครอบครัว					
13. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงการอยู่รวมกัน กับคนอื่น ๆ ในครอบครัว					



ข. การมองตนเองในแง่เพื่อน

การมองตนเอง	ใช่ทุก ประการ	ใช่เป็น ส่วน ใหญ่	ยังไม่ แน่ใจ	ไม่ใช่ เป็น ส่วน ใหญ่	ไม่ใช่ ทุก ประการ
14.ฉันอยากมีเพื่อนมาก ๆ แต่ไม่มีใคร อยากจะคบหากับคนพิการ					
15.เพื่อน ๆ ที่ไม่พิการมักจะแสดงท่า รังเกียจฉัน					
16.ฉันมักถูกเพื่อนกลั่นแกล้งเสมอ					

ค. การมองตนเองในแง่สถาบัน (ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการและสังคมสงเคราะห์คน  
พิการและทุพพลภาพ)

การมองตนเอง	ใช่ทุก ประการ	ใช่เป็น ส่วน ใหญ่	ยังไม่ แน่ใจ	ไม่ใช่ เป็น ส่วน ใหญ่	ไม่ใช่ ทุก ประการ
17.ศูนย์จะให้ความอบอุ่นเหมือนกับ ครอบครัว					
18.เขาได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจาก เจ้าหน้าที่					
19.ศูนย์ ๆ ให้กำลังใจให้คนพิการกล้า ที่จะออกไปเผชิญกับสังคมภายนอก					



ง. การมองตนเองในแง่สังคม

การมองตนเอง	ใช่ทุก ประการ	ใช่เป็น ส่วน ใหญ่	ยังไม่ แน่ใจ	ไม่ใช่ เป็น ส่วน ใหญ่	ไม่ใช่ ทุก ประการ
20. สังคมมักจะมองว่าคนพิการเป็น คนไร้ประโยชน์					
21. สังคมมองคนพิการในคำร้ายเสมอ					
22. คนพิการเป็นที่รังเกียจของสังคม					
23. จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า คน ส่วนใหญ่ มองเห็นว่าคนพิการยังมี คุณค่าอยู่					

แบบสอบถามสำหรับบุคคลทั่วไป (ชุดที่ 2)

เกี่ยวกับ

คนพิการและการสงเคราะห์คนพิการ

1. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อคนพิการ

.....  
 .....  
 .....

2. ท่านคิดว่า สังคมไทยเรายอมรับคนพิการหรือไม่ อย่างไร

.....  
 .....  
 .....

3. ท่านคิดว่า การให้การสงเคราะห์คนพิการในประเทศไทยนั้นดีเพียงพอหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....  
 .....  
 .....

---

## แบบสอบถามชุดเพิ่มเติม

สำหรับคนพิการกลุ่มเด็กอาชีพที่ประกอบอาชีพแล้ว

## ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพและการฝึกอาชีพ

1. ท่านคิดว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพและการฝึกอาชีพนั้นมีประโยชน์ต่อคนพิการหรือไม่  
เพียงใด

- มีประโยชน์มากที่สุด
- มีประโยชน์มาก
- มีประโยชน์พอสมควร
- มีประโยชน์น้อย
- ไม่มีประโยชน์เลย

2. (ก) ถ้าท่านคิดว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพและการฝึกอาชีพมีประโยชน์ต่อคนพิการแล้ว  
ท่านได้รับประโยชน์จากการฟื้นฟูสมรรถภาพและการฝึกอาชีพในแง่ใด

- ในด้านการประกอบอาชีพ
- ในด้านการทำให้ผู้อื่นยอมรับคุณค่าของคนพิการมากขึ้น
- ได้รับประโยชน์ทั้งสองด้านที่กล่าวข้างต้น

(ข) ถ้าท่านคิดว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพและการฝึกอาชีพไม่มีประโยชน์ต่อคนพิการ  
กรุณาบอกด้วยว่า เพราะเหตุใดท่านจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

.....

3. เมื่อเสร็จจากการฟื้นฟูสมรรถภาพและการฝึกอาชีพจากศูนย์ ฯ ใหม่ ๆ นั้น ท่านมีความมั่นใจว่า ท่านจะสามารถช่วยตนเองได้มากน้อยเพียงใด

- มีความมั่นใจมากที่สุด
- มีความมั่นใจมาก
- มีความมั่นใจพอสมควร
- มีความมั่นใจน้อย
- ไม่มีความมั่นใจเลย

4. ท่านคิดว่า บุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนมและมีความสำคัญต่อตัวท่านนั้น เขามีความเชื่อมั่นว่า ท่านมีความสามารถที่จะช่วยตนเองได้หรือไม่

- มีความเชื่อมั่นมากที่สุด
- มีความเชื่อมั่นมาก
- มีความเชื่อมั่นพอสมควร
- มีความเชื่อมั่นน้อย
- ไม่มีความเชื่อมั่นเลย

#### ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของการมองตนเองระหว่างปัจจุบันเมื่อเสร็จการฝึกอาชีพใหม่ ๆ

5. ท่านคิดว่า ปัจจุบันความรู้สึกต่อตนเองในคำนครบครวของท่านยังคงเป็นเช่นเดียวกับเมื่อท่านเสร็จการฝึกอาชีพใหม่ ๆ หรือไม่

- มีความรู้สึกเหมือนเดิมทุกประการ
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมเป็นส่วนใหญ่
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมปานกลาง
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมน้อย
- ไม่มีความรู้สึกเหมือนเดิมเลย

6. ท่านคิดว่า ปัจจุบันความรู้สึกต่อตนเองในค่านของเพื่อนของท่านยังคงเป็นเช่นเดียวกับเมื่อท่านสำเร็จการฝึกอาชีพใหม่ ๆ หรือไม่

- มีความรู้สึกเหมือนเดิมทุกประการ
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมเป็นส่วนใหญ่
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมปานกลาง
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมน้อย
- ไม่มีความรู้สึกเหมือนเดิมเลย

7. ท่านคิดว่า ปัจจุบันความรู้สึกต่อตนเองในค่านสถาบัน (ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ และสถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพ) ที่ท่านสังกัดอยู่นั้นยังคงเป็นเช่นเดียวกับเมื่อท่านสำเร็จการฝึกอาชีพใหม่ ๆ หรือไม่

- มีความรู้สึกเหมือนเดิมทุกประการ
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมเป็นส่วนใหญ่
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมปานกลาง
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมน้อย
- ไม่มีความรู้สึกเหมือนเดิมเลย

8. ปัจจุบันนี้ท่านยังมีความรู้สึกที่ "ท่านเป็นคนที่มีคุณค่าเท่าเทียมกับผู้อื่น" เช่นเดียวกับเมื่อครั้งที่ท่านได้สำเร็จการฝึกอาชีพใหม่ ๆ หรือไม่

- มีความรู้สึกเหมือนเดิมทุกประการ
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมเป็นส่วนใหญ่
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมปานกลาง
- มีความรู้สึกเหมือนเดิมน้อย
- ไม่มีความรู้สึกเหมือนเดิมเลย

## ภาคผนวก ข.

## การหาอำนาจการกระจายของข้อมูล

การที่จะนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยควรจะได้ทดสอบเสียก่อนว่าข้อมูลที่ได้นั้นจะมีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด สำหรับในการวิจัยนี้ส่วนใหญ่จะใช้แบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า ( Rating Scale ) ดังนั้นในการทดสอบเพื่อที่จะหาข้อมูลที่เชื่อถือได้นั้นจะใช้วิธีการที่เรียกว่า การหาอำนาจการกระจายของข้อมูล ( Discriminative Power )

แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่าจะมีลักษณะเป็นข้อความสั้น ๆ เป็นข้อ ๆ แล้วมีคำตอบใหญ่ตอบเลือก 5 คำตอบ เช่น เห็นควยอย่างยิ่ง เห็นควย ยังไม่แน่ใจ ไม่เห็นควย ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง หรือคำตอบอื่น ๆ ในลักษณะที่แสดงความมากน้อยของความคิดเห็น เช่นเดียวกันนี้ คะแนนคำตอบแต่ละคำตอบจะมีน้ำหนักคะแนนดังนี้ คือ เห็นควยอย่างยิ่ง 5 คะแนน เห็นควย 4 คะแนน ยังไม่แน่ใจเท่ากับ 3 คะแนน ไม่เห็นควย 2 คะแนน และไม่เห็นควยอย่างยิ่ง 1 คะแนน และแบบสอบถามลักษณะดังกล่าวก็จะแบ่งข้อความที่ให้ตอบออกเป็น 2 ประเภท คือ ข้อความที่เป็นไปในทางบวกและข้อความที่เป็นไปในทางลบคละกันไป ซึ่งคะแนนของคำตอบนั้น สำหรับข้อความที่เป็นไปในทางบวกนั้นจะให้คะแนนผู้ตอบเห็นควยอย่างยิ่งมากที่สุดคือเท่ากับ 5 และคะแนนจะลดไปตามลำดับจนถึงคำตอบไม่เห็นควยอย่างยิ่ง จะมีค่าเท่ากับ 1 แต่สำหรับข้อความที่เป็นไปในทางลบจะให้คะแนนผู้ตอบเห็นควยอย่างยิ่งเป็น 1 และคะแนนจะเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงคำตอบไม่เห็นควยอย่างยิ่งจะมีคะแนนเท่ากับ 5

ในการหาค่าอำนาจการกระจายนั้นจะนำคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมดมาเรียงลำดับตามคะแนนสูง - ต่ำ แล้วแบ่งช่วงคะแนนเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ก็ตาม แล้วแต่ที่จะ



แสดงความแตกต่างได้ชัดเจน ในการวิจัยนี้ใช้ 25 % ของกลุ่มคะแนนสูงและค่าการหา 25 % ของคะแนนสูงและค่าจะใช้การไล่คะแนนจากคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดไปจนได้จำนวนครบ 25 % แล้วก็จะต้องหาคะแนนรวมของค่าตอบในแต่ละข้อความจากกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำ เช่น ในข้อความที่ 1 กลุ่มคะแนนสูงจำนวน 26 คน ตอบไล่คะแนน 5 คะแนน ทุกคน คะแนนรวมในข้อความนี้ของกลุ่มคะแนนสูงก็จะเท่ากับ  $20 \times 5 = 100$  คะแนน เมื่อไล่คะแนนรวมของทั้งกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำแล้ว ก็จะนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ของแต่ละกลุ่ม แล้วนำค่าเฉลี่ยมาหักลบจากกันเป็นค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Item Scale Value difference )

### ตัวอย่าง

ข้อที่	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนต่ำ	ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
1	4.48	1.44	3.40
2	4.60	2.58	2.02
3	3.78	2.28	1.50

เมื่อได้ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้ว ก็จะกำหนดการเลือกข้อที่จะนำมาใช้โดยวิธี

1. การกำหนดค่าคะแนนเฉลี่ย เช่น กำหนดว่าจะใช้ข้อที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป เป็นต้น
2. การกำหนดเอาข้อที่คี่ที่สุดในจำนวนข้อที่ไม่คี่ จะกำหนดว่าจะใช้ข้อแล้วเลือกจากข้อที่มีคะแนนสูงที่สุดในกลุ่มเรียงลำดับไปจนครบจำนวนข้อที่ต้องการ.



## ประวัติเขียน

ชื่อ นาง กวางกมล เวชบรรยงรัตน์ เกิดวันที่ 26 เมษายน 2497  
จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เมื่อปี 2518 ปัจจุบันทำงานอยู่ที่สำนักงานเลขาธิการ  
คุรุสภา.

